

Łabiszyn, dnia 6 maja 2024 r.

ROŚ.6220.14.22.2021.LD

DECYZJA

Działając na podstawie art. 104 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 z późn. zm. – dalej: k.p.a.), art. 71 ust. 2 pkt 1, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm. – dalej: ustawa ooś) oraz § 3 ust. 1 pkt 54 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 24 września 2021 r. (data wpływu: 01.10.2021 r. Ldz.7812.2021) PVE 239 Sp. z o.o. ul. Jana Karola Chodkiewicza 7/1c, 85-065 Bydgoszcz, reprezentowanym przez Członka Zarządu Pana Adriana Qaraqish, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pn.: „Budowa farm fotowoltaicznych o mocy do 8 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewid. 325/12, 325/13, 325/14, 325/15, 325/16, 325/17, 325/18, 325/19 obręb Władysławowo w gminie Łabiszyn”

po uzyskaniu niżej wymienionych stanowisk organów opiniujących i uzgadniających:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy w drodze opinii z dnia 22 listopada 2021 r. znak: WOO.4220.1297.2021.AG1.3 (data wpływu: 22.11.2021 r. Ldz.9242.2021);
- Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Inowrocławiu, w drodze opinii z dnia 5 listopada 2021 r. znak: BD.ZZŚ.1.435.406.2021.GW (data wpływu: 08.11.2021 r. Ldz.8828.2021);
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Żninie w drodze opinii z dnia 28 października 2021 r. znak: NNZ.9022.24.193.2021 (data wpływu: 29.10.2021 r. Ldz.8660.2021),

oraz w ramach prowadzonej oceny oddziaływania na środowisko:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy w drodze postanowienia z dnia 25 sierpnia 2023 r. znak: WOO.4221.65.2023.AG1.4 (data wpływu: 25.08.2023 r. Ldz.6246.2023);
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Żninie w drodze opinii z dnia 16 marca 2023 r. znak: NNZ.9022.34.41.2023 (data wpływu: 16.03.2023 r. Ldz.2292.2023),

odmawiam

określenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa farm fotowoltaicznych o mocy do 8 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewid. 325/12, 325/13, 325/14, 325/15, 325/16, 325/17, 325/18, 325/19 obręb Władysławowo w gminie Łabiszyn”.

UZASADNIENIE

PVE 239 Sp. z o.o. ul. Jana Karola Chodkiewicza 7/1c, 85-065 Bydgoszcz, reprezentowane przez Członka Zarządu Pana Adriana Qaraqish, złożył wniosek z dnia 24 września 2021 r. (data wpływu: 01.10.2021 r. Ldz.7812.2021), w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pn.: „Budowa farm fotowoltaicznych o mocy do 8 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działce o nr ewid. 325/7 w obrębie Władysławowo w gminie Łabiszyn”.

Załącznik do złożonego wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, stanowiła karta informacyjna przedsięwzięcia - dalej: KIP, zawierająca informacje określone w art. 62a ust. 1 ustawy ooś.

Obwieszczeniem z dnia 19 października 2021 r. znak: ROŚ.6220.14.4.2021.LD Burmistrz Łabiszyna zawiadomił o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie strony, ustalone zgodnie z treścią art. 74 ust. 3 lit. a) ustawy ooś oraz art. 28 k.p.a. Obwieszczenie opublikowano na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Gminy Łabiszyn www.bip.labiszyn.pl oraz równocześnie wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miejskiego w Łabiszynie i sołectwa Władysławowo. Zgodnie z art. 49 k.p.a. doręczenie uważa się za dokonanie po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia.

Planowane przedsięwzięcie należy do kategorii przedsięwzięć, o których mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś i zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 54 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 z późn. zm.) zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których może być wymagane sporządzenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i tym samym przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Działając na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy ooś Burmistrz Łabiszyna wystąpił pismami z dnia 19 października 2021 r. znak: ROŚ.6220.14.5.2021.LD, ROŚ.6220.14.6.2021.LD i ROŚ.6220.14.7.2021.LD odpowiednio do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Żninie i Dyrektora Zarządu Zlewni Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Inowrocławiu z prośbą o wydanie opinii, co do obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz określenie ewentualnego zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Żninie w drodze opinii z dnia 28 października 2021 r. (data wpływu: 29 października 2021 r. Ldz.8660.2021) wyraził opinię, że nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Inowrocławiu w drodze opinii z dnia 5 listopada 2021 r. znak: BD.ZZŚ.1.435.406.2021.GW (data wpływu: 8.11.2022 r. Ldz.8828.2021) wyraził opinię o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, w drodze postanowienia z dnia 22 listopada 2021 r. znak: WOO.4220.1297.2021.AG1.3 (data wpływu: 22.11.2021 r. Ldz.9242.2021) wyraził opinię, że dla przedmiotowego zadania inwestycyjnego istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz ustalił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Biorąc pod uwagę skalę planowanej inwestycji tut. Organ postanowił przychylić się do opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i ustalić zakres wymaganego raportu, uwzględniając w całości zapisy ww. opinii postanowienie znak: ROŚ.6220.14.9.2021.LD z dnia 8 marca 2022 r.

Jednocześnie postanowieniem znak: ROŚ.6220.14.10.2021.LD z dnia 8 marca 2022 r. zawieszono postępowanie do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, o czym poinformowano strony postępowania obwieszczeniem znak: ROŚ.6220.14.11.2021.Ldz dnia 8 marca 2022 r.

Stwierdzenie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia poprzedzone zostało analizą przesłanek wynikających z art. 63 ust. 1 wyżej powołanej ustawy.

Po zapoznaniu się z załączoną do wniosku KIP, stwierdzono, że jest to przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienione w § 3 ust. 1 pkt 54 lit. a) ww. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, tj.: „zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8-9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy”, ponieważ powierzchnia zajęta pod elektrownię wraz z infrastrukturą towarzyszącą będzie wynosiła do ok. 13,12 ha.

Inwestor przedłożył raport pismem z dnia 23 grudnia 2022 r. (data wpływu: 28.12.2022 r. Ldz.11530.2022), informując jednocześnie, że działka 321/7 uległa podziałowi, w związku z czym uległa również zmianie nazwa przedsięwzięcia na: „Budowa farm fotowoltaicznych o mocy do 8 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewid. 325/12, 325/13, 325/14, 325/15, 325/16, 325/17, 325/18, 325/19 obręb Władysławowo w gminie Łabiszyn”.

Tut. Organ postanowieniem znak: ROŚ.6220.14.13.2021.LD z dnia 8 lutego 2023 r. podjął zawieszone postępowanie, przekazując treść raportu pismami z dnia 8 lutego 2023 r. znak: ROŚ.6220.14.14.2021.LD i ROŚ.6220.14.15.2021.LD odpowiednio do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Żninie, celem uzgodnienia i zaopiniowania co do warunków realizacji planowanej inwestycji.

W związku z opinią Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Inowrocławiu z dnia 5 listopada 2021 r. znak: BD.ZZŚ.1.435.406.2021.GW (data wpływu: 08.11.2021 r. Ldz.8828.2021), o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, w myśl art. 77 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś, tut. organ odstąpił od uzgadniania warunków realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych.

Strony postępowania zawiadomiono o podjętych czynnościach obwieszczeniem znak: ROŚ.6220.14.16.2021.LD z dnia 8 lutego 2023 r.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska pismami znak: WOO.4221.65.2023.AG1 z dnia 16 marca 2023 r., WOO.4221.65.2023.AG1 z dnia 18 maja 2023 r. oraz WOO.4221.65.2023.AG3 z dnia 12 lipca 2023 r. wzywał Inwestora do złożenia wyjaśnień w przedmiotowej sprawie. Inwestor odpowiednio przedłożył wyjaśnienia pismami z dnia: 13 kwietnia 2023 r. (data wpływu: 20.04.2023 r. Ldz.3047.2023), 16 czerwca 2023 r. (data wpływu: 23.06.2023 r. Ldz.4689.2023) oraz 24 lipca 2023 r. (data wpływu: 26.07.2023 r. Ldz.5475.2023).

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska postanowieniem znak: WOO.4221.65.2023.AG1.4 z dnia 25 sierpnia 2023 r. (Ldz.6246.2023) uzgodnił warunki realizacji przedsięwzięcia na podstawie treści raportu wraz z ww. uzupełnieniami.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Żninie zaopiniował pozytywnie planowaną inwestycję, określając jednocześnie warunki do decyzji.

Obwieszczeniem znak: ROŚ.6220.14.18.2021.LD z dnia 20 września 2023 r. Burmistrz Łabiszyna ogłosił konsultacje społeczne, wyznaczając 30-dniowy termin na składanie uwag i wniosków w sprawie, w ramach działu społeczeństwa w postępowaniu.

Dnia 5 października 2023 r. (Ldz.7489.2023) do tut. Organu wpłynął wniosek Stowarzyszenia Gmina – Dobro Wspólne, z siedzibą: Wielkie Sosnowiec 1D, 89-210 Łabiszyn, o trójstronne konsultacje, celem omówienia głównych założeń planowanego przedsięwzięcia. Ogłoszeniem znak: ROŚ.6220.14.19.2021.LD z dnia 24 października 2023 r. ustalono termin (7 listopada 2023 r. o godz. 16:00 w świetlicy wiejskiej we Władysławowie) otwartego spotkania konsultacyjnego dla osób zainteresowanych, w którym zadeklarowali udział:

przedstawiciele Inwestora, wnioskującego stowarzyszenia oraz tut. organu. Z przeprowadzonych konsultacji sporządzono notatkę służbową wraz z listą obecności osób zebranych.

W związku z licznymi sygnałami ze strony uczestników w trakcie spotkania oraz wątpliwościami mieszkańców zgłaszanymi w toku postępowania w sprawie (Ldz.7559.2023; Ldz.7975.2023), uznano, że zasadnym jest wyznaczenie nowego terminu na ponowne konsultacje społeczne, umożliwiając jednocześnie składanie ewentualnych wniosków w wyznaczonym terminie – ogłoszenie znak: ROŚ.6220.14.20.2021.LD z dnia 9 listopada 2024 r. W wyznaczonym terminie Stowarzyszenie Gmina – Dobro Wspólne w imieniu mieszkańców wystosowało swoje stanowisko w sprawie pismem z dnia 6 grudnia 2023 r. (data wpływu: 07.12.2023 r. Ldz.10305.2023), odnosząc się merytorycznie do treści raportu, wyrażając jednocześnie swoje uwagi.

W związku z powyższym dnia 4 stycznia 2024 r. tut. organ obwieszczeniem znak: ROŚ.6220.14.21.2021.LD zawiadomił strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego, jednocześnie przekazując Inwestorowi treść pism, które wpłynęły w toku postępowania w sprawie, celem zapoznania i ewentualnego ustosunkowania się przed wydaniem decyzji w sprawie.

Inwestor pismem z dnia 15 stycznia 2024. (data wpływu: 16.01.2024 r. Ldz.493.2024) zajął stanowisko w sprawie, odnosząc się do zgłoszonych zastrzeżeń.

Teren przeznaczony pod zamierzenie nie jest objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Planowane przedsięwzięcie polega na budowie farm fotowoltaicznych o mocy do 8 MW na działkach nr: 325/12, 325/13, 325/14, 325/15, 325/16, 325/17, 325/18, 325/19 (przed podziałem 325/7) obręb Władysławowo, gmina Łabiszyn, powiat żniński. Na terenie projektowanego zadania nie występują obszary wodno-błotne, siedliska łąkowe oraz ujścia rzek, obszary wybrzeży i środowisko morskie, górskie lub leśne, obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i zbiorników wód śródlądowych, obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody, przylegające do jezior, uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej. Inwestycja zlokalizowana jest w terenie o małej gęstości zaludnienia.

Charakteryzowany teren znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 138 wód podziemnych Pradolina Toruń – Eberswalde. W związku z faktem realizacji inwestycji częściowo w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo jej wystąpienia jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($Q - 10\%$) oraz średnie i wynosi raz na sto lat ($Q = 1\%$), raport powinien odnosić się również do możliwości wystąpienia powodzi.

Przedmiotowa inwestycja zlokalizowana jest w obszarze dorzecza Odry, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r. poz. 1967 t.j.).

Zadanie będzie zlokalizowane na terenie obszaru Natura 2000 Równina Szubińsko-Łabiszyńska PLH040029, względem którego obowiązują uwarunkowania wynikające w szczególności z art. 33 ustawy o ochronie przyrody, jak również zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 22 sierpnia 2017 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Równina Szubińsko-Łabiszyńska.

W przypadku obszarów Natura 2000 zastosowanie znajduje w szczególności art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, w tym zakaz podejmowania działań, mogących znacząco negatywnie oddziaływać na obszary sieci Natura 2000, w szczególności wpłynąć negatywnie na gatunki lub pogorszyć integralność obszaru, a także powiązania z innymi obszarami.

Biorąc pod uwagę treść art. 33 ustawy o ochronie przyrody, pojęcie przedsięwzięcia w kontekście oddziaływań na obszary Natura 2000 należy rozumieć bardzo szeroko. Nie ma znaczenia jego rozmiar, stosowana technologia czy wielkość produkcji. Liczy się jedynie fakt możliwości wystąpienia oddziaływań na przedmiot ochrony obszaru lub obszarów Natura 2000. Powyższe znajduje potwierdzenie, np. w wyroku ETS w

sprawie C-392/96 Komisja przeciwko Irlandii. Potwierdzenie takiego podejścia znajdujemy również w polskim orzecznictwie (Wyrok WSA w Warszawie IV SA/Wa 672/08).

Ponadto, ocena oddziaływania musi jednoznacznie wykazać, że proponowana inwestycja nie będzie miała wpływu na spójność i połączenia obszarów Natura 2000, co potwierdza Trybunał Sprawiedliwości UE w sprawie Waddensea (C-127/02), stwierdzając m.in., że „odpowiednia ocena skutków planu lub przedsięwzięcia na dany teren oznacza, że przed udzieleniem pozwolenia powinny zostać określone, zgodnie z najlepszą wiedzą naukową w tej dziedzinie, wszystkie aspekty planu lub przedsięwzięcia, mogące osobno lub w połączeniu z innymi planami i przedsięwzięciami oddziaływać na założenia ochrony terenu” (pkt 4 wyroku).

Projektowana instalacja położona jest w granicach korytarza ekologicznego ssaków o znaczeniu krajowym pn. Wschodnia Dolina Noteci oraz w sąsiedztwie korytarza ekologicznego ssaków Puszcza Notecka – Puszcza Zielonka. Ww. korytarze ekologiczne wyznaczone zostały z uwagi na znaczenie dla gatunków ssaków dużych i średnich, dla których przekształcenie terenu, w tym jego wygrodzenie na potrzeby inwestycji, stanowić może barierę w zakresie drożności ekologicznej terenu. Z uwagi na rangę ww. korytarza ekologicznego, ewentualne oddziaływanie może mieć istotny wpływ na zachowanie populacji gatunków ssaków, jak łos, jeleni czy wilk, dla których teren objęty zamierzeniem stanowi potencjalny obszar przemieszczania.

Analizowana działka położona jest w bliskim sąsiedztwie rzeki Noteć. Bliskość cieku wodnego wpływać może na faktyczną migrację zwierząt, co potwierdza, np. Kistowski M., Pchałek M. 2009. Natura 2000 w planowaniu przestrzennym – rola korytarzy ekologicznych. Ministerstwo Środowiska.

Obszar inwestycji, obejmujący teren rolny, stanowi również potencjalne siedlisko bytowania gatunków chronionych, w szczególności ptaków.

Jak wskazują, np. wyniki Kuczyński L., Chylarecki P. 2012. Atlas pospolitych ptaków lęgowych Polski. Rozmieszczenie, wybiórczość siedliskowa, trendy. Biblioteka Monitoringu Środowiska; T. Chodkiewicz i in. Ocena liczebności populacji ptaków lęgowych w Polsce w latach 2008-2012. Ornis Polonica 56, 2015, czy wyniki Monitoringu Pospolitych Ptaków Lęgowych (MPPL) prowadzonego przez GIOŚ, krajobraz rolniczy jest zasiedlany przez liczne gatunki ptaków, dla których często stanowi podstawowe siedlisko rozrodu. Ponadto, tereny rolnicze stwarzają potencjalnie dogodne warunki dla występowania ptaków w okresie migracji (np. jako miejsce odpoczynku i żerowania), na co wskazuje, np. Sikora A., Chylarecki P., Meissner W., Neubauer G. (red.). 2011. Monitoring ptaków wodno-błotnych w okresie wędrówek. Poradnik metodyczny. Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska.

Uwzględniając zasadę przezorności, z uwagi na możliwy istotnie negatywny wpływ inwestycji w zakresie ochrony przyrody, stwierdzono konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania w oparciu o raport oddziaływania na środowisko w pełnym zakresie.

W związku z powyższym, z uwagi na możliwy istotnie negatywny wpływ zamierzenia w zakresie ochrony przyrody oraz możliwe oddziaływanie na ww. obszar Natura 2000, Burmistrz Łabiszyna stwierdził konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania w oparciu o raport oddziaływania na środowisko w pełnym zakresie.

Celem funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia jest produkcja prądu elektrycznego przy wykorzystaniu energii promieniowania słonecznego, w związku z czym eksploatacja farmy fotowoltaicznej związana jest jedynie ze zużyciem paliwa do pojazdów serwisantów i maszyn rolniczych oraz wody do mycia paneli. Dodatkowo farma fotowoltaiczna zużywa też energię elektryczną konieczną do zasilenia urządzeń elektroenergetycznych oraz systemu monitoringu w sytuacji, gdy sama nie produkuje energii (np. w nocy).

W trakcie prowadzenia prac realizacyjnych może nastąpić wzrost emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego oraz poziomu dźwięku, związanego z pracą sprzętu budowlanego i transportem materiałów, natomiast w trakcie eksploatacji praca elektrowni fotowoltaicznej powodować może emisję hałasu i niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego.

Raport winien zawierać również informacje na temat rodzaju powstałych odpadów, sposobów oraz miejsc ich magazynowania, wraz z określeniem zabezpieczeń, jakie będą stosowane w celu wyeliminowania ich negatywnego oddziaływania na środowisko, a także określać sposób dalszego postępowania z nimi.

Wskazano również na konieczność analizy oddziaływania farmy fotowoltaicznej na krajobraz, na etapach realizacji oraz eksploatacji przedsięwzięcia. Szczególną uwagę należy zwrócić na przeprowadzenie analizy skumulowanego oddziaływania zamierzenia z istniejącymi i planowanymi w sąsiedztwie przedsięwzięciami o podobnym charakterze.

Przeprowadzone postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach miało na celu analizę oddziaływań środowiskowych oraz zbadanie zgodności z wymogami prawnymi w zakresie ochrony środowiska planowanego przedsięwzięcia. W trakcie toczącego się postępowania przeanalizowano: rodzaj, skalę i charakter inwestycji, wielkość zajmowanego terenu, zakres robót związanych z realizacją, prawdopodobieństwo, czas trwania, zasięg oddziaływania oraz odwracalność oddziaływania, a także wykorzystanie zasobów naturalnych, emisję i uciążliwości związane z eksploatacją inwestycji, gęstość zaludnienia wokół inwestycji oraz usytuowanie przedsięwzięcia względem obszarów wymagających specjalnej ochrony, ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt, ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym Natura 2000.

Planowana inwestycja kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 54 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 z późn. zm.).

Inwestycję zaplanowano na terenie, dla którego brak jest obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zadanie będzie zlokalizowane na terenie obszaru Natura 2000 Równina Szubińsko-Łabiszyńska PLH040029, względem którego obowiązują uwarunkowania wynikające w szczególności z art. 33 ustawy o ochronie przyrody, jak również zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 22 sierpnia 2017 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Równina Szubińsko-Łabiszyńska. W przypadku obszarów Natura 2000 zastosowanie znajduje w szczególności art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, w tym zakaz podejmowania działań, mogących znacząco negatywnie oddziaływać na obszary sieci Natura 2000, w szczególności wpłynąć negatywnie na gatunki lub pogorszyć integralność obszaru, a także powiązania z innymi obszarami.

Art. 3 pkt 50 POŚ stanowi, że przez zrównoważony rozwój rozumie się taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Rozpatrując zatem miejsce zasady zrównoważonego rozwoju w Konstytucji RP należy przyjąć, że pełni ona przede wszystkim rolę dyrektywy wykładni. A to wtedy gdy pojawiają się wątpliwości co do zakresu obowiązków, rodzaju obowiązków i sposobu ich realizacji należy posiątkować się zasadą zrównoważonego rozwoju. Pełni ona zatem rolę podobną do zasad współżycia społecznego czy społeczno-gospodarczego przeznaczenia w prawie cywilnym. W pierwszej kolejności, do uwzględniania zasady zrównoważonego rozwoju obowiązany jest ustawodawca w procesie stanowienia prawa, ale z drugiej, zasadę tę powinny mieć na uwadze organy stosujące prawo. Niekiedy bowiem stan faktyczny wymaga rozważenia i wyważenia rozwiązań systemowych, stosując zasadę zrównoważonego rozwoju. Wymagania zrównoważonego rozwoju determinują bowiem treść zasady ochrony środowiska, czy też warunków korzystania z niego.

Kiedy ryzyko wystąpienia uciążliwości nie może być w pełni udowodnione, udokumentowane lub jego skutki nie mogą być w pełni ustalone z uwagi na niewystarczający stan danych naukowych i wiedzy technicznej oraz brak regulacji prawnych istnieje obowiązek stosowania zasady przezorności (por.: Wyrok WSA w Warszawie z dnia 27 marca 2019 r. sygn. IV SA/Wa 3406/18). Poniżej przedstawiono szerokie uzasadnienie, odnoszące się do treści raportu, z którego wynika, że brak jest podstaw do uznania, że stawiana przez autora raportu i Inwestora teza o braku negatywnego oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko poza terenem, do którego Inwestor posiada tytuł prawny jest nieuprawniona i nierzetelna.

Należy w tym kontekście wyraźnie zaznaczyć, iż podstawą odmowy nie jest w tej sytuacji sam sprzeciw lokalnej społeczności (bezsprzecznie bowiem okoliczność tego rodzaju nie może, przy spełnianiu przez przedsięwzięcie wymogów środowiskowych, stanowić samoistnej przeszkody do wydania żądanej przez wnioskodawcę decyzji), a jest nią brak możliwości zapobieżenia istotnemu negatywnemu oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (tj. oddziaływaniu na warunki życia ludzi, o których to warunkach mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś).

Biorąc pod uwagę treść art. 33 ustawy o ochronie przyrody, pojęcie przedsięwzięcia w kontekście oddziaływań na obszary Natura 2000 należy rozumieć bardzo szeroko. Nie ma znaczenia jego rozmiar, stosowana technologia czy wielkość produkcji. Liczy się jedynie fakt możliwości wystąpienia oddziaływań na przedmiot ochrony obszaru lub obszarów Natura 2000. Takie podejście znajduje potwierdzenie np. w wyroku ETS w sprawie C-392/96 Komisja przeciwko Irlandii. Ponadto fakt, że inwestycja (o takim samym lub podobnym charakterze funkcjonuje lub funkcjonowała) na tym terenie nie może być żadnym usprawiedliwieniem dla zezwolenia na jej kontynuację lub wszczynanie podobnych działań bez przeprowadzenia oceny siedliskowej, obejmującej gatunki i siedliska przyrodnicze, w tym również korytarze migracji (patrz: Wyrok WSA w Warszawie z dnia 31 lipca 2008 r. sygn. IV SA/Wa 672/08 i z dnia 30 marca 2017 r. sygn. IV SA/Wa 26/17).

Jedną z powszechniej podnoszonych wątpliwości przy okoliczności debat, prowadzonych w przedmiocie potencjalnego oddziaływania wielkopowierzchniowych farm fotowoltaicznych na środowisko, było w przeszłości ryzyko powstawania tzw. „efektu oślepienia”. Efekt oślnienia to chwilowe oślepienie, które może być spowodowane odbiciem światła np. od karoserii samochodu lub powierzchni wody. Wcześniejsze obawy motywowane były szczególnie troską o wpływ na ptaki przelatujące nad instalacją. W praktyce realizacyjnej, podmioty odpowiedzialne za projektowanie i eksploatacja farm PV, wydaje się wypracowały narzędzia, które są ukierunkowane na minimalizację wyżej opisanego ryzyka. Mowa tutaj mianowicie o stosowaniu na powierzchni paneli wchodzących w skład instalacji farm fotowoltaicznych powłok antyrefleksyjnych. Warto zaznaczyć, że w treści raportu zawarte jest w kilku fragmentach zamierzenie skorzystanie z tego rozwiązania:

- Strona 23 *„Dodatkowo ogniwa fotowoltaiczne powinny być pokrywane powłoką antyrefleksyjną, w celu zminimalizowania tzw. „efektu oślnienia”*

- Strona 53 *„Elektrownie słoneczne nie stanowią zagrożenia, dla zwierząt, w tym dla ptaków.*

Powłoka antyrefleksyjna pokrywająca panele fotowoltaiczne zwiększa absorpcję energii promieniowania słonecznego oraz zapobiega niepożądanemu efektowi odbicia światła od powierzchni paneli. W związku z powyższym panele fotowoltaiczne nie będą oślepiać ptaków, mogących przelatywać nad instalacją”.

- Strona 73 *„Kumulowanie się oddziaływań wnioskowanej i innych planowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć może występować w kontekście [...] Odbijania promieni słonecznych – zostanie wyeliminowane przez zastosowanie powłok antyrefleksyjnych”.*

- Strona 6-7 Analizy krajobrazowej *„Działania minimalizujące wpływ przedsięwzięcia na krajobraz: [...] Panele będą antyrefleksyjne, nie ma więc możliwości odbicia światła i oślepiania ludzi lub ptaków”.*

Dominanta krajobrazowa, to naturalna lub stworzona przez człowieka forma przestrzenna, która stanowi silnie wyróżniający się lub charakterystyczny element krajobrazu, podporządkowujący sobie całość tzw. kompozycji krajobrazowej. Dominanta krajobrazowa nie zawsze ma jednak pozytywną wartość estetyczną. W architekturze występuje zjawisko negatywnej dominanty, która przyczynia się do zubożenia i degradacji krajobrazu. Zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. ustawy ooś w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia m.in.: na: środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, krajobraz, w tym krajobraz kulturowy oraz wzajemne oddziaływanie między tymi elementami.

Autor raportu w odniesieniu do oddziaływania planowanej inwestycji na krajobraz wskazuje:

- Strona 30 – *„Instalacja nie będzie stanowić dominanty wysokościowej. Średniej wielkości farmy fotowoltaiczne przy niekorzystnej ekspozycji może tworzyć dominantę powierzchniową. Duże farmy fotowoltaiczne tworzy dominantę powierzchniową”.* - Warto w tym momencie wskazać, że w tabeli 16. „Planowane lub zrealizowane

farmy fotowoltaiczne i elektrownie wiatrowe na terenie gminy Łabiszyn" zamieszczonej na stronie 70 raportu zawarte są dane, które pozwalają zaliczyć planowaną instalację jako dużą w skali gminy.

- Strona 88 – „*Analiza obszaru z planowaną inwestycją pozwala stwierdzić, iż elektrownie nie będą znacząco zmieniającymi postrzeganie całej przestrzeni. Ponadto nie stanowią one dominanty wysokościowej w krajobrazie, a ze względu na nieznaczną wysokość obiekt jest łatwy do zamaskowania w krajobrazie*”. - Autor raportu pomija w tym fragmencie rozpatrywanie przedmiotowej inwestycji w charakterze dominanty powierzchniowej, co jak wykazano wyżej, nie jest ujęciem pełnym.

Wizualizacje zawarte w analizie krajobrazowej, która stanowi załącznik nr III do raportu wskazują jasno, że farma będzie widoczna m.in. z terenów zabudowanych oraz z głównej drogi biegnącej przez Władysławowo, a przez swą rozległość ma potencjał do stania się punktem dominującym w krajobrazie i przejęcia funkcji punktu charakterystycznego – przedmiotowa inwestycja przyjmie cechy dominanty, rozpatrując ją w kategoriach dominanty powierzchniowej.

Problem stanowi brak narzędzi (kryteriów), dzięki którym organ mógłby zweryfikować zawartą w raporcie analizę oraz obiektywnie ocenić skalę oddziaływania przedsięwzięcia na krajobraz. Mimo braku metodologii należy uznać, że przedmiotowa inwestycja będzie w bliżej nieokreślonym stopniu oddziaływać na krajobraz, w tym oddziaływać negatywnie. Fakt, że w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko analizuje się bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko, w nawiązaniu do ustawowej definicji środowiska zawartej w art. 3 ust. pkt. 39 ustawy ooś, gdzie wskazane zostało, że „środowisko” rozumie się przez to ogół elementów przyrodniczych, w tym także przekształconych w wyniku działalności człowieka, a w szczególności powierzchnię ziemi, kopaliny, wody, powietrze, krajobraz, klimat oraz pozostałe elementy różnorodności biologicznej, a także wzajemne oddziaływania pomiędzy tymi elementami - prowadzi do konieczności zastosowania w dalszej analizie zagadnienia zapisów art. 6 ust. 1 oraz 2 POŚ, gdzie ustawodawca nakłada obowiązek w następującej treści: kto podejmuje działalność mogącą negatywnie oddziaływać na środowisko, jest obowiązany do zapobiegania temu oddziaływaniu oraz kto podejmuje działalność, której negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest jeszcze w pełni rozpoznane, jest obowiązany, kierując się przezornością, podjąć wszelkie możliwe środki zapobiegawcze.

Wydając decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia organ bierze pod uwagę między innymi wyniki uzgodnień i opinii. Jest to jeden z elementów branych pod rozwagę przez organ przy wydawaniu tej decyzji. Nie oznacza to jednak, że pozytywna opinia czy uzgodnienie organów współdziałających przesądza o konieczności wydania pozytywnej decyzji w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. **Pozytywne uzgodnienia ze strony organów współdziałających nie są bowiem wiążące dla organu określającego środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia i nie obliguje organu do wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (por. wyrok NSA z dnia 10 czerwca 2020 r. sygn. II OSK 3873/19, Wyrok WSA w Szczecinie z dnia 22 listopada 2017 r. sygn. II SA/Sz 998/17 i Wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 22 sierpnia 2018 r. sygn. II SA/Go 242/18).**

Organ występujący o uzgodnienie powinien za każdym razem dokonywać weryfikacji stanowiska organu współdziałającego, gdyż to on ponosi ostateczną odpowiedzialność za końcowy wynik postępowania, a zatem również warunki przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach" - K. Gruszecki, Komentarz do art. 77 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, LEX, za: wyrok WSA z 21.10.2010 r., II SA/Po 411/10. Zgodnie z ww. wyrokiem, stosownie do przepisu art. 7 k.p.a., organy administracji publicznej mają obowiązek podejmować wszelkie niezbędne kroki do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Przepis art. 77 § 1 k.p.a. nakazuje organom rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Dopiero bowiem na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego organ ocenia, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 k.p.a.).

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jest jednym z najważniejszych elementów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, mającym ułatwić ustalenie wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia.

Według wymogu ustawodawcy organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach ma obowiązek wziąć pod uwagę m.in. ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa. Raport (z wszystkimi uzupełnieniami) jest najważniejszym dowodem w sprawie, stanowiącym dokument prywatny (złożony przez inwestora) i jego obiektywizm winien być poddany wnikliwej analizie organu wydającego decyzję (art. 80 k.p.a.), w szczególności pod kątem jego zawartości, o jakiej stanowi art. 66 ustawy ooś. Dowodem badającym obiektywizm dokumentu inwestorskiego, są w tym przypadku opinie biegłych powołanych w sprawie.

Zaprezentowane stanowisko w wyroku z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie II OSK 1620/12 (CBOSA), że "celem postępowaniu, w którym wydaje się decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, jest możliwie najlepsze zabezpieczenie środowiska przed negatywnym oddziaływaniem inwestycji, a nie jej zablokowanie". Zatem protesty społeczne kierowane przeciwko inwestycji należy dogłębnie oceniać, by poznać ich powód. Zdaniem sądu, przy tej ocenie wyważyć należy cel ustawy oraz cel udziału społeczeństwa. W sytuacji stawiania zamierzeniu inwestycyjnemu konkretnych zarzutów popieranych dowodami i podnoszenia istotnych dla oceny oddziaływania na środowisko okoliczności - należy je wyjaśnić i nie można w takiej sytuacji uznać, by celem protestów było nieuzasadnione zablokowanie inwestycji (por. WSA w Białymstoku z dnia 16 września 2014 r. II SA/Bk 316/14).

Organy uzgadniające, z racji swoich kompetencji, są w stanie samodzielnie ocenić wpływ inwestycji na środowisko, w oparciu o dane faktyczne wskazane w raporcie. Należy jednak zaznaczyć, że w postępowaniu administracyjnym, zgodnie z regułami wynikającymi z art. 7 k.p.a., obowiązuje zasada prawdy obiektywnej obligująca do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności stanu faktycznego. W związku z tym, nawet gdy nikt nie kwestionuje prawidłowości sporządzenia raportu oraz danych w nim zawartych, organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach musi samodzielnie ocenić, czy został on sporządzony zgodnie z przepisami.

W orzecznictwie sądów administracyjnych utrwalony jest pogląd, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest dokumentem prywatnym, podlegającym ocenie właściwego organu (por.: wyrok NSA z 23 lutego 2007 r. II OSK 363/06, Nieruchomości 2007, nr 7, s. 15, akceptowany przez K. Gruszeckiego "Ustawa o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Komentarz" Pressom sp. z o.o. Wrocław 2009 s. 179 uw. 2). We wspomnianym wyroku z dnia 20 lutego 2014 r. o sygn. IV SA/Po 1214/13 WSA w Poznaniu trafnie wskazał, że raport sporządzany przez inwestora wchodzi w skład materiału dowodowego sprawy, jest dowodem z dokumentu i jak każdy inny dowód podlega regułom postępowania dowodowego, w tym swobodnej ocenie dowodów zgodnie z art. 80 k.p.a.

Przy orzekaniu w niniejszej sprawie Organ wziął pod uwagę ustalenia i opis, przedstawiony przez Inwestora w treści raportu, przewidywanych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko i proponowanych działań mających na celu ich zapobieganie i ograniczanie na etapie realizacji, jak i eksploatacji przedsięwzięcia. Ponadto wzięto pod uwagę również ww. stanowiska organów uzgadniających i opiniujących, uzyskanych w toku postępowania.

W odniesieniu do uwarunkowań wymienionych w art. 63 ust. 1 ww. ustawy ooś, tutejszy Organ przeanalizował rodzaj i charakter planowanej inwestycji, jej usytuowanie, zważywszy na możliwe zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzi, jak również rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania. Również opór mieszkańców w ramach udziału społeczeństwa oraz ich aktywny sprzeciw dla planowanego przedsięwzięcia został rozpatrzony i uwzględniony przez Burmistrza Łabiszyna, tj. organ wydający decyzję.

Należy podkreślić, że sprzeciw mieszkańców gminy nie może samoistnie stanowić podstawy do wydania negatywnej decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Przepisy nakazują jedynie zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu i umożliwienie zgłoszenia uwag i wniosków, natomiast nie nakładają obowiązku uzyskania społecznej akceptacji dla przedsięwzięcia. Zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu nie może być zatem rozumiane jako swoiste referendum nad dopuszczalnością proponowanej inwestycji. (por.: WSA w Bydgoszczy w wyroku z dnia 27 kwietnia 2016 r. o sygn. II SA/Bd 429/15, WSA w Szczecinie w wyroku z dnia 13 marca 2014 r. o sygn. II SA/Sz 1208/13).

Art. 66 ust. 1 pkt 15 ustawy ooś, stawia wymaganie, aby raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zawierał analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem. W raporcie przedłożonym w przedmiotowej sprawie, kwestia ta poruszana jest w kilku fragmentach:

- Strona 34 – „*Na dotychczasowym etapie procedury i wizji terenowych nie spotkano się z sygnałami wskazującymi na możliwość wystąpienia konfliktów społecznych*”. - Inwestor oddelegował przedstawicieli na spotkanie konsultacyjne, organizowane 7 listopada 2023 r., zatem miał wiedzę na temat potencjalnego konfliktu społecznego.

- Strona 36 - „*Inwestycja może wpłynąć na potencjalne zmniejszenie nieruchomości mieszkaniowych w najbliższym oddziaływaniu wizualnym inwestycji*”. - Z treści raportu nie wynika dostatecznie przeprowadzona analiza, która pozwalałaby na ocenę jaki negatywny wpływ planowane przedsięwzięcie będzie miało na dobra materialne w postaci sąsiednich nieruchomości. Co więcej, w raporcie na stronie 86-87, Tabela 19. Przewidywane oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, dane w zakresie Społeczno-gospodarcze i zdrowie ludzi autor raportu nie wskazuje na negatywne oddziaływanie na dobra materialne i komunalne, wnioskując wprost przeciwnie, sygnalizując na pozytywny wpływ inwestycji na ten aspekt. Wydaje się to stawać w oczywistej sprzeczności ze wskazaniem zawartym na stronie 36, gdzie Autor raportu diagnozuje: „*Inwestycja może wpłynąć na potencjalne zmniejszenie nieruchomości mieszkaniowych w najbliższym oddziaływaniu wizualnym inwestycji*”. Wykorzystanie na stronie 36 sformułowania „potencjalne” nie przesądzało o braku konieczności i nie zwalniało Autora opracowania z wymogu zawarcia w raporcie próby jego sparametryzowania, celem dalszej oceny. Brak rzeczonej analizy prowadzić może do wniosku o konieczności zastosowania w tym obszarze zasady przezorności.

- Strona 88 – „*Potencjalnym powodem wystąpienia takiego zjawiska mogą być obawy ludności związane z powstawaniem potencjalnego hałasu oraz pola elektromagnetycznego oraz ich wpływu na środowisko życia, a także obniżaniem walorów krajobrazowych terenu. Jednakże, jak wykazała przeprowadzona analiza, nie wystąpią przekroczenia poziomów obu tych czynników na obszarze zamieszkania ludności ze względu na znaczne oddalenie planowanych elektrowni od siedzib ludzkich.*” - Jak wykazano w niniejszym opracowaniu, konkretnie w rozdziale IV odnoszącym się do analizy hałasu przedłożonej przez Autora raportu, wystąpienie obaw w zakresie możliwości przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu może być uzasadnione. W związku z powyższym, wystąpienie konfliktu społecznego jest przynajmniej potencjalnie uzasadnione.

- Strona 88 - „*Mogąca powstać obawa przed pogorszeniem walorów krajobrazowych otoczenia będzie mocno subiektywna i uwarunkowana emocjonalnie. - Przytaczając należy fragment Analizy krajobrazowej stanowiącej załącznik do raportu, konkretnie zapisów ze strony 3: „Jednak gdy w krajobrazie pojawiają się elementy takie jak elektrownie wiatrowe, farmy fotowoltaiczne, czy biogazownie, taki krajobraz zostaje klasyfikowany przez obserwatora, jako krajobraz przekształcony, w którym występuje funkcja energetyczno-zaopatrzeniowa – na tym etapie pojawiają się konflikty społeczne.”* - Autor analizy przyznaje, że zmiana krajobrazu może generować konflikt społeczny. Nie koresponduje to koherentnie ze stwierdzeniem zawartym na stronie 89 raportu „*Charakter zamierzonej inwestycji oraz jej lokalizacja pozwala wnioskować, iż nie wystąpią protesty miejscowej ludności. Byłyby one bezpodstawne w świetle argumentów przytoczonych w niniejszym raporcie*”.

- Strona 88-89 - „*Istotą potencjalnych konfliktów może być kolizja funkcji, kiedy to do tej samej przestrzeni aspirują różne funkcje, nawzajem się wykluczające lub ograniczające, np.: [...] funkcja osadnicza - przejawiać się może w dwóch postaciach: jako dysharmonia w stosunku do historycznych założeń osadniczych oraz poprzez potencjalne obniżenie subiektywnie odczuwanego komfortu zamieszkania – ze względu na łatwość zastąpienia obiektu, dotychczasową rolniczą funkcję terenu zainwestowania oraz analizę krajobrazu brak jest przesłanek zaistnienia konfliktów w oparciu o funkcję osadniczą.*” - Biorąc pod uwagę powyżej przytoczone fragmenty, należy zauważyć, że autor raportu sam sobie w pewnym sensie zaprzecza raz uznając, że nie ma podstaw do obaw i konfliktu społecznego, raz, że może on wynikać już z samej zmiany funkcji terenu planowanej inwestycji.

Na płaszczyźnie ocen środowiskowych, w niniejszym postępowaniu, praktycznym wymiarem zastosowania zasady przezorności jest odmowa wyrażenia zgody na realizację działań, których skutki są niepewne, niejasne, wątpliwe lub ryzykowne. Kierując się zasadą przezorności, rozstrzygając wątpliwości czy

oddziaływanie inwestycji należy uznać za znaczące, czy nieznaczące, organ prowadzący postępowanie musiał sam rozstrzygnąć tę kwestię, wobec czego przeanalizował treść raportu o oddziaływaniu na środowisko, uwzględniając normy obyczajowe i inne przepisy, w tym np. ppoż., czy Prawo wodne.

Autor raportu w wielu miejscach opracowania sygnalizuje brak możliwości doprecyzowania technicznych aspektów inwestycji, zastosowanej technologii, czy zagospodarowania terenu. Przytaczając rzeczne fragmenty:

- Strona 6 – „*W chwili obecnej nie można dokładnie przedstawić zagospodarowania terenu, gdyż zależy to m.in. od uzyskania przez inwestora warunków przyłączenia do sieci od operatora energetycznego oraz producenta paneli fotowoltaicznych*”.

- Strona 19 – „*W chwili obecnej nie można dokładnie przedstawić zagospodarowania terenu, gdyż zależy to m.in. od uzyskania przez inwestora warunków przyłączenia do sieci od operatora energetycznego oraz producenta paneli fotowoltaicznych.* [...] Obecnie nie jest znana długość planowanej drogi, gdyż zależy ona od lokalizacji stacji transformatorowych. Natomiast miejsce posadowienia transformatorów, uwarunkowane jest miejscem wpięcia elektrowni do sieci, które będzie znane po otrzymaniu przez inwestora warunków przyłączeniowych od operatora sieci. O warunki przyłączenia do sieci planowanych elektrowni inwestor wystąpi po uzyskaniu warunków zabudowy (posiadanie decyzji lokalizacyjnej jest niezbędnym warunkiem możliwości złożenia tego wniosku). W decyzji wydanej przez operatora systemu elektroenergetycznego – w warunkach przyłączeniowych – wskazane będzie miejsce wpięcia elektrowni do sieci, a także, jaka moc będzie mogła zostać odprowadzona do systemu. Dopiero wówczas inwestor będzie wiedział, czy może zrealizować inwestycję w pełnej skali, czy musi ją ograniczyć, oraz gdzie będzie mógł dokonać jej przyłączenia – a to determinuje posadowienie stacji transformatorowych”.

- Strona 21 – „*Trackery solarne (system śledzący ruch słońca) umożliwiają poruszanie modułów fotowoltaicznych i ustawianie ich w optymalnym kierunku i pod najlepszym kątem względem Słońca. [...] Inwestor oświadcza, że na etapie pozyskiwania decyzji środowiskowej nie jest w stanie określić w oparciu o jaki system będzie pracować tracker. Decyzja ta ostatecznie podjęta zostanie na etapie pozwolenia na budowę*”.

- Strona 51 – „*Ponadto, lokalizacja transformatorów jest zależna m.in. od miejsca wpięcia elektrowni do sieci, które będzie znane po otrzymaniu przez Inwestora warunków przyłączeniowych od operatora sieci. O warunki przyłączenia do sieci planowanych elektrowni Inwestor wystąpi po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz warunków zabudowy (posiadanie decyzji lokalizacyjnej jest niezbędnym warunkiem możliwości złożenia tego wniosku)*”.

Zaprezentowane w wyżej przytoczonych fragmentach stanowisko, znacznie utrudnia ocenę oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, z uwagi na pozostawienie wielu krytycznych obszarów w sferze niedopowiedzenia. Wskazać należy, że rozpatrując literalnie zawarty w raporcie opis inwestycji dojść można do wniosku, że Autor raportu bardziej opisuje ogólną ideę inwestycji, niż konkretne zamierzenie budowlane. Również na spotkaniu konsultacyjnym 7 listopada 2023 r. reprezentanci Inwestora nie potrafili konkretnie udzielić odpowiedzi jaki kształt ostatecznie przyjmie planowane przedsięwzięcie, jakie zostaną przyjęte parametry czy np. lokalizacje trafostacji, co zdecydowanie ma wpływ na ostateczną ocenę.

Konkretyzacja parametrów technicznych, lokalizacyjnych poszczególnych urządzeń wchodzących w skład instalacji powinna mieć zatem charakter pierwotny, a nie wtórny i to nie tylko w samym procesie inwestycyjnym, a - może przede wszystkim – także w procesie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w rozumieniu ustawy ooś. Bez sparametryzowania wszystkich możliwych zmiennych, ocena oddziaływania nie może być pełna. Między innymi analiza hałasu pozostawia w tej sytuacji co najmniej wątpliwości, skoro do jej oceny autor założył ich lokalizację, a w innym miejscu raportu twierdzi, że pozna ją dopiero na etapie warunków przyłączeniowych – można zatem założyć, że analiza rozprzestrzeniania się hałasu może okazać się w rzeczywistości odbiegająca do tej opisanej w treści raportu.

Rozpatrując analizę oddziaływania hałasem generowanym z planowanej inwestycji, przytoczyć należy tezę zawartą na stronie 6 raportu: „Oddziaływanie inwestycji zamyka się w granicach działek objętych inwestycją”. W świetle danych przedstawionych dalej w raporcie, w tym w analizie hałasu, która stanowi

załącznik nr 1 do przedłożonego w sprawie raportu, powyższe wskazanie uznać należy za przynajmniej nieprecyzyjne. W kolejnych fragmentach dokumentu, na stronie 34 wskazano: „Przedsięwzięcie nie będzie źródłem uciążliwości akustycznych dla mieszkańców w rejonie lokalizacji przedsięwzięcia, standardy jakości środowiska w zakresie hałasu jaki i promieniowania elektromagnetycznego zostaną utrzymane, co zostało udowodnione w przeprowadzonych analizach, przedstawionych w omawianym raporcie oceny oddziaływania na środowisko”, co poddać należy szczegółowej weryfikacji, w szczególności w kontekście treści zawartej we wcześniej przytoczonej analizie hałasu. Autor raportu na stronach 48-51 oraz na czternastu stronach analizy akustycznej stanowiącej załącznik nr 1 do raportu, w szczegółach nakreśla swój pogląd w sprawie oddziaływania hałasu oraz ochroną przed tą uciążliwością.

W analizie hałasu Autor raportu łączy jedną stację transformatorową i jeden magazyn energii jako kompleks urządzeń generujących potencjalnie negatywne oddziaływanie. Jak uzasadniono powyżej, z uwagi na niedoprecyzowanie przez Autora raportu technologii planowanej do zaangażowania w procesie realizacji inwestycji, w każdym momencie oceny oddziaływania na środowisko należy brać pod badanie wariant realizacji najmocniej rezonujący na otoczenie. W ocenie tut. organu pod analizę poddać należy skumulowane oddziaływanie wszystkich przewidzianych w raporcie stacji trafo magazynów energii. Nawet przyjmując założenie poczynione przez Autora analizy akustycznej, który proponuje rozwiązanie ograniczające polegające na skonkretyzowaniu max. ilości źródeł hałasu na poszczególnych częściach terenu inwestycji tj.: na dz. nr 325/12 obręb Władystawowo zostanie ulokowanych do 5 stacji transformatorowych, do 5 magazynów energii oraz do 70 inwerterów, na działkach 325/13; 325/14; 325/15; 325/16; 325/17; 325/18; 325/19 zostanie ulokowanych do 3 stacji transformatorowej, do 3 magazynu energii oraz do 42 inwerterów” (Strona 2 Analizy akustycznej, Załącznik nr 1 do raportu) - należy stwierdzić że w raporcie i załącznikach próżno szukać wyliczeń dla tak skumulowanych ilości stacji transformatorowych i magazynów energii, co z procesowej ostrożności przyjąć należy za założenie, które nie rozpatruje wariantu najbardziej oddziałującego na otoczenie.

Ponadto, na potrzeby badań, jako wyjściowy parametr wilgotności względnej powietrza przeprowadzający badanie autor raportu wskazał wilgotność poziomą 70%. Przytaczając opracowanie naukowe traktując o wpływie parametrów powietrza na warunki akustyczne, wskazać należy: „Na podstawie zestawienia powyższych danych także ustalono, że spadek wilgotności powietrza przyczynia się do zmniejszenia poziomu hałasu”. (źródło: K. Pietrzak, Z. Tokarski, Ocena wpływu warunków atmosferycznych na poziom hałasu komunikacyjnego dla wybranej autostrady w Holandii, s. 322, adres: <http://iks.pn.sggw.pl/PN81/A8/art8.pdf>). A contrario, z wyżej przytoczonej tezy, stwierdzić należy, że wyższy poziom wilgotności powietrza przyczynia się do zwiększenia poziomu hałasu. W świetle przytoczonych okoliczności, zasadna wydaje się więc weryfikacja, czy parametr wilgotności względnej powietrza nie został ustalony na zbyt niskim poziomie, co mogło przełożyć się na brak reprezentatywności przedłożonej analizy akustycznej. Średnioroczna wartość wilgotności względnej powietrza na terenie planowanej inwestycji wyrażona jest wartością z przedziału 79,1%-80%. Takie dane w ramach Internetowego Atlasu Województwa Kujawsko-Pomorskiego przekazuje Urząd Marszałkowski województwa we współpracy z Uniwersytetem Mikołaja Kopernika w Toruniu. Według danych udostępnionych przez Instytut Ochrony Środowiska-Państwowy Instytut Badawczy, Średnia roczna wilgotność względna dla obszaru Polski wynosi ok 79% (źródło: <https://klimada2.ios.gov.pl/rh/>). Powyższe wskazuje, że wyjściowy parametr wilgotności powietrza przyjęty w analizie na poziomie 70% jest wartością, która może być odczytywana jako nader optymistyczne założenie i może nie odzwierciedlać precyzyjnie wpływu hałasu generowanego przez urządzenia zabudowane w obszarze przedsięwzięcia na bezpośrednie otoczenie. Wydaje się, że parametr wyjściowy dla przedmiotowych badań - których celem jest ustalenie oddziaływania na środowisko i otoczenie, w tym negatywne oddziaływanie na środowisko - powinien zostać ustalony na poziomie co najmniej ok 80%. Dodać należy także, że tak ustalana wartość odpowiadać będzie średniorocznemu oddziaływaniu. Zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 112), wartości dopuszczalne poziomu hałasu dla terenów zabudowy wynoszą odpowiednio dla:

- terenu zabudowy zagrodowej - 55 dB (A) (w porze dziennej) i 45 dB (A) (w porze nocnej),

- terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - 50 dB (A) (w porze dziennej) i 40 dB (A) (w porze nocnej).

Wartości te wyrażone są dla przedziału czasu odniesienia równego 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym w porze dziennej i przedziału czasu odniesienia równemu 1 najmniej korzystnej godzinie nocy. Takie ujęcie na potrzeby analizy hałasu jest wskaźnikiem jeszcze bardziej restrykcyjnym, niż analiza w ujęciu średniorocznym. W świetle wyżej wykazanych danych trudno znaleźć uzasadnienie dla zastosowanego w przedmiotowej analizie akustycznej wskaźnika wilgotności względnej powietrza ustalonego na poziomie 70%.

Biorąc pod uwagę wszystkie ww. aspekty, w szczególności usytuowanie analizowanej inwestycji w sąsiedztwie użytków rolnych, ale przede wszystkim w bardzo niewielkiej odległości od zabudowy mieszkaniowej, uznano, że planowana inwestycja będzie potencjalnie na tyle uciążliwa i będzie stwarzała bezpośrednie zagrożenie dla środowiska i zdrowia ludzi, że należało orzec o odmowie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji dla niniejszego przedsięwzięcia, co szerzej uargumentowano poniżej.

Powyżej przytoczone ustalenia, charakter i skala przedsięwzięcia, szczególnie w kontekście niewielkiej odległości planowanej inwestycji od budynków mieszkalnych są dla organu wydającego decyzję wystarczającym czynnikiem, aby w przedmiotowej sprawie zastosowanie miała zasada przezorności.

Zauważyć należy, że od dnia akcesji Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej prawo wspólnotowe stało się prawem obowiązującym także w RP. Istnieje zatem obowiązek stosowania go, a także zapewnienia mu pełnej efektywności (skuteczności). Wymóg, aby organy administracji publicznej działały na podstawie i w granicach prawa wynikający z art. 7 Konstytucji oraz z art. 6 i 7 k.p.a. odnosi się zarówno do prawa polskiego, jak i wspólnotowego. Przy tym, w przypadku nie dającej się wyeliminować niezgodności norm prawo wspólnotowe ma pierwszeństwo przed prawem krajowym (vide wyrok NSA z dnia 4 kwietnia 2012 r. w sprawie 1819/10, CBOSA). Obowiązek przestrzegania i uwzględniania z urzędu prawa wspólnotowego przy wydawaniu decyzji administracyjnych spoczywa na wszystkich organach administracji publicznej właściwych w sprawie. Dotyczy to także organów odwoławczych (S. Biernat, Wydawanie decyzji administracyjnych a prawo wspólnotowe, w: Procedura administracyjna wobec wyzwań współczesności, Łódź 2004, s. 39-40 i 45). Obowiązek zapewnienia wykładni prawa administracyjnego w zgodzie z prawem Unii Europejskiej wiążący organy administracji publicznej, orzekające w sprawach indywidualnych, przyjęto nazywać "obowiązkiem wykładni prounijnej" (K. Łuczak, Wybrane zagadnienia prounijnej wykładni prawa administracyjnego, w: Wykładnia i stosowanie prawa administracyjnego, red. D. R. Kijowski, J. Radwanowicz - Wanczewska, M. Wincenciak, Warszawa 2012, s. 96 i n.).

Należy w tym miejscu podkreślić, że to na Organie wydającym decyzję spoczywa odpowiedzialność za końcowy wynik postępowania (por.: wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 22 września 2015 r. II SA/Bd 23/15).

Istotnym elementem w dokonywaniu analizy danego przedsięwzięcia pod względem możliwości jego znaczącego oddziaływania na środowisko jest uwzględnianie zasad ogólnych systemu prawnego ochrony środowiska, regulowanego nie tylko normami prawa krajowego, ale również wspólnotowego. W art. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54 z późn. zm. – dalej: POŚ) zostały sformułowane zasady zapobiegania i przezorności dotyczące podejmowania działań mogących negatywnie oddziaływać na środowisko. Źródeł pierwszej z nich należy upatrywać m.in. w postanowieniach dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. UE z 1985 r. Nr L 175, s. 40). W myśl postanowienia art. 2 ust. 1 tego aktu prawnego państwa członkowskie zobowiązane są do stosowania wszystkich koniecznych działań w celu zapewnienia, aby skutki przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, m.in. ze względu na swój charakter, rozmiary i położenie, zostały poddane ocenie, zanim zostanie udzielone im zezwolenie na przeprowadzenie tych przedsięwzięć. Z postanowień tego przepisu wynika, że do podejmowania działań o charakterze prewencyjnym w pierwszej kolejności zostały zobowiązane państwa członkowskie, w drugiej natomiast podmioty podejmujące działalność mogącą oddziaływać negatywnie na środowisko - ponieważ bez tego nie uzyskają niezbędnych zezwoleń.

Zawarta w art. 6 ust. 2 ustawy POŚ zasada przezorności, ma swoje źródło w postanowieniach art. 174 pkt 2 traktatu rzymskiego, który określa, że: "Polityka Wspólnoty (...) opiera się na zasadzie przezorności (...)".

Sformułowanie prawnie wiążącego obowiązku zapobiegania i przewidywania negatywnego oddziaływania na środowisko, określonego w zasadzie przezorności, ma na celu zapobieganie przed nieodwracalnymi i nieznanyymi skutkami degradacji środowiska w skali globalnej, regionalnej i lokalnej. Wszelkie czynności związane z korzystaniem ze środowiska, a więc również podejmowaniem działalności, powinny uwzględniać zasadę przezorności, nawet przy założeniu hipotetycznych zagrożeń dla środowiska. Zasada przezorności jest realizowana m.in. poprzez obowiązek uwzględniania zagrożeń, wynikający z zasady planowości. Nakreślenie zagrożeń na etapie planowania przedsięwzięcia, a następnie kierowanie się przezornością, pozwala bowiem podjąć możliwe środki zapobiegawcze (por.: wyrok WSA z dnia 24 czerwca 2010 r. w Gorzowie Wielkopolskim sygn. II SA/Go 303/10). Zatem skoro w sprawie istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia niekorzystnego oddziaływania inwestycji na środowisko, to w świetle tej zasady należało podjąć środki zapobiegawcze w postaci odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (por.: wyrok WSA w Szczecinie z dnia 22 listopada 2017 r. sygn. II SA/Sz 998/17).

Rozważając kwestię oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko i zdrowie ludzi, w którym ma ono zostać zlokalizowane należy mieć na uwadze ww. zasadę przezorności, która w praktyce wymaga, aby wszelkie prawdopodobieństwo wystąpienia negatywnych skutków traktować, jak pewność ich wystąpienia. Kierując się zasadą przezorności na płaszczyźnie ocen środowiskowych, należy przyjąć, że działania których skutki są niepewne, wątpliwe lub ryzykowne należy uznać za znaczące, co potwierdzono uzyskanymi ekspertyzami i zastosowano w niniejszym rozstrzygnięciu.

W ocenie organu prowadzącego postępowanie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na jednoznaczne wykluczenie ryzyka wystąpienia przekroczeń i uciążliwości, zatem w myśl wyżej przytoczonej zasady, założono, że takowe wystąpią. Dlatego też zgłoszone w tym zakresie uwagi i wnioski w związku z udziałem społeczeństwa zostały uwzględnione.

Głosy podniesione przez lokalną społeczność na trójstronnym spotkaniu, które miało miejsce w dniu 7 listopada 2023 r. we Władysławowie oraz pisemnie w toku postępowania, dotyczyły m.in.:

- możliwości pogorszenia funkcjonowania już działających instalacji fotowoltaicznych zabudowanych na domach jednorodzinnych,
- ryzyka ograniczenia dalszej partycypacji społeczności lokalnej w produkcji odnawialnych źródeł energii – ryzyko braku możliwości rozbudowy istniejących instalacji PV oraz montażu nowych,
- ryzyko wzrostu napięcia w sieci w skutek znacznej energii generowanej z farmy, a w następstwie ryzyko awarii sprzętów elektrycznych w domach,
- eksploatacji farmy na terenach zalewowych,
- ryzyka przekroczeń hałasu i wzmożonego oddziaływania pola elektromagnetycznego.

Jak wyżej zasygnalizowano organ decyzyjny miał także przed wydaniem decyzji środowiskowej obowiązek uwzględnienia wyniku postępowania z udziałem społeczeństwa. Celem tej regulacji jest zapobieżenie powstawaniu konfliktów. Nie ulega wątpliwości, że w sprawie niniejszej konflikt społeczny jest widoczny, co wynika z materiału dowodowego i ww. przeprowadzonego otwartego spotkania konsultacyjnego.

Na organie spoczywa obowiązek weryfikacji ustaleń sporządzonego raportu w zakresie oddziaływania higienicznego i zdrowotnego na środowisko. Ponadto zgodnie z orzecnictwem analiza raportu nie zwalnia organu uzgadniającego od czynienia własnych ustaleń zmierzających do weryfikacji przedstawionych danych (WSA w Warszawie IV SA/Wa 2206/06). Art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy ooś nie odwołuje się do obowiązujących dopuszczalnych norm - substancji szkodzących środowisku, lecz nakazuje ogólną ocenę wpływu inwestycji na zdrowie ludzi i warunki ich życia oraz ocenę środków zapobiegających negatywnemu oddziaływowaniu (por.: wyrok WSA w Olsztynie z dnia 24 stycznia 2017 r. II SA/OI 1267/16).

W tym miejscu należy wskazać na art. 7 k.p.a., z którego wynika, że w toku postępowania to organy administracji zobowiązane są podjąć wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

Podkreślić należy także, że interes ekonomiczny inwestora nie ma prymatu nad wartościami w postaci zdrowia i życia ludzi mieszkających na stałe w pobliżu planowanego przedsięwzięcia (por. wyroki WSA w

Bydgoszczy z dnia 5 lutego 2019 r., sygn. II SA/Bd 1166/18; WSA w Warszawie z dnia 13 września 2018 r., sygn. IV SA/Wa 265/18).

W sytuacji, gdy inwestor planuje inwestycję, której efektem będą uciążliwości, których nie jest w stanie przewidzieć, zasadnym wydaje się chronić środowisko przyrodnicze oraz zdrowie mieszkańców, na których jakość życia planowana inwestycja będzie miała bezpośredni i negatywny wpływ. Zasada zrównoważonego rozwoju służy do rozwiązywania konfliktów między wartościami konkurującymi ze sobą, przy czym jedną z tych wartości jest ochrona środowiska, w tym zdrowia ludzi, a drugą wolność gospodarcza oparta na własności prywatnej, o której mowa w art. 20 Konstytucji RP.

Z obowiązującej w postępowaniu administracyjnym zasady prawdy obiektywnej wynika powinność organów poszukiwania i przeprowadzania dowodów służących dokładnemu wyjaśnieniu stanu faktycznego sprawy, w szczególności, gdy istnieje spór pomiędzy stronami postępowania i gdy wskazują one na istnienie w tym zakresie istotnych wątpliwości, a określona decyzja może dotyczyć chronionych prawnie dóbr osobistych człowieka w postaci życia i zdrowia ludzkiego. W takiej sytuacji, organ winien szczególnie zadbać o to, aby w pełni została zrealizowana zasada przekonywania, określona w art. 11 k.p.a. (por.: wyrok WSA w Olsztynie z dnia 24 stycznia 2017 r. II SA/OI 1267/16).

Wątpliwości budzi także wariantowanie przedstawione przez Inwestora. Istotnie to Inwestor jest właściwy do wskazania, które możliwe warianty realizacji są dla niego zadowalające z punktu widzenia potrzeb inwestycyjnych. Jednak stanowisko w tym zakresie musi być właściwie uzasadnione, co także podlega ocenie organu właściwego do rozstrzygnięcia sprawy. W ocenie tut. organu Inwestor przedłożył, jako alternatywne, rozwiązanie, które w istocie determinuje wybór przez niego preferowany.

Podkreślić należy, że analiza wariantowa ma bardzo istotne znaczenie w procesie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Aby zapewnić Organowi możliwość przeprowadzenia jak najpełniejszej oceny oddziaływania na środowisko, ustawodawca przewidział obowiązek wskazania w raporcie opisu analizowanych wariantów, co daje Organowi możliwość porównania, a nawet wyboru innego, niż zaproponowany przez Inwestora, wariantu. Wynika to wprost z art. 81 ust. 1 ustawy ooś, który stanowi, że jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

Znaczenie wariantowania w ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika również z art. 68 ust. 2 pkt 2 ustawy, zgodnie z którym organ, określając zakres raportu, może - kierując się usytuowaniem, charakterem i skalą oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wskazać m.in. rodzaje wariantów alternatywnych wymagających zbadania.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia oraz lakoniczny opis wariantowania, przedstawiony jedynie w sposób fragmentaryczny, tut. organ uznał, że wariantowanie jest pozorne i nie może być podstawą do wydania środowiskowych uwarunkowań.

Z orzecznictwa jasno wynika, że raport oddziaływania na środowisko musi zawierać analizę wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska wraz z uzasadnieniem ich wyboru, czego organ winien wymagać od inwestora. Poprzestanie tylko na jednym wariantcie stanowi wadę prawną raportu, która powinna zostać uwzględniona przy orzekaniu przez organ, przy czym wariantowość przedstawionych rozwiązań nie może mieć charakteru pozornego (por.: wyrok WSA w Gdańsku z dnia 15 lutego 2017 r. II SA/Gd 728/16). Autor raportu na stronie 28 wskazuje: „Wariant proponowany przez Wnioskodawcę wypełnia powyższe kryteria bowiem w analizowanym raporcie przedstawiono wariant różniący się od wariantu inwestorskiego mocą zainstalowanych urządzeń, co jak wskazuje NSA stanowi istotne kryterium przy ustalaniu wariantów. Ponadto przy ustalaniu wariantu alternatywnego, należy pamiętać o zachowaniu tożsamości proponowanego przedsięwzięcia – wariantowanie bowiem nie może prowadzić do zaproponowania w konsekwencji dwóch różnych inwestycji”. Takie ujęcie sprawy, jak i pozostałe przedstawione w rozdziale 4 raportu „opis analizowanych wariantów” nie pozwala na

obiektywne uznanie proponowanego przez Autora opracowania rozwiązania przeznaczonego do realizacji jako oddziałującego na środowisko w stopniu równym jak wariant najkorzystniejszy dla środowiska. W tym fragmencie opracowania nie jest wystarczające wyłącznie wskazanie i opisanie wariantu alternatywnego. Wybór najkorzystniejszego rozwiązania należy bowiem w tej analizie uzasadnić. Zgodnie z orzecznictwem „Uchybienie raportu jak brak opisu racjonalnego wariantu alternatywnego oraz brak wskazania argumentacji pozwalającej na uznanie danego wariantu za najkorzystniejszy dla środowiska każdorazowo musi być uznane za wadę pozbawiającą tego rodzaju dowód przydatności dla postępowania, natomiast w przypadku oparcia się przez organy na tego rodzaju wadliwym dowodzie za uchybienie mogące mieć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, a to jest już wystarczające dla uchylenia decyzji organu I instancji” (wyrok WSA w Krakowie z dnia 11.05.2016 r., II SA/Kr 71/16). W porównaniu Autora raportu wyrażonym w tabeli 5. „Porównanie analizowanych wariantów na etapie eksploatacji” – z wyłączeniem pewnych fragmentów np. dotyczącego wpływu na powietrze - brak jest wskazania metodyki wg której przypisane zostały punkty do oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska. To sygnalizuje pewną subiektywność opracowania i jego wadliwość pod kątem rzetelności jego sporządzenia.

Biorąc pod uwagę ww. argumenty, poparte orzecznictwem sądowym tut. organ przeprowadzając szczegółową analizę treści raportu inwestorskiego uznał, że nie może on być podstawą do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w związku z czym zajął negatywne stanowisko w sprawie, w postaci odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia.

Na organie administracji publicznej ciąży obowiązek równego traktowania obywateli, co wpływa m.in. na poczucie sprawiedliwości, dlatego też interes prywatny inwestora nie może być przedkładany nad dobro środowiska i interes innych obywateli, nawet jeżeli ta uciążliwość wykazywałaby charakter incydentalny.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE:

1. Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy, za moim pośrednictwem, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
2. Zgodnie z treścią art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 z późn. zm.) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:

1. Inwestor: PVE 239 Sp. z o.o.
ul. Jana Karola Chodkiewicza 7/1c, 85-065 Bydgoszcz

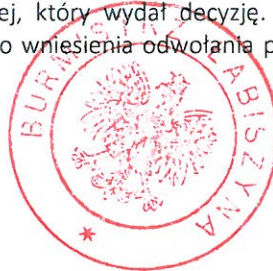
reprezentowane przez:

Krzysztof Milewski
ul. Bydgoska 20, Lisi Ogon
86-065 Łochowo

2. strony wg rozdzielnika - w trybie art. 74 ust. 3 ustawy ooś
- obwieszczenie znak: ROŚ.6220.14.22.1.2021.LD
3. a/a

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy
ul. Dworcowa 81, 85-950 Bydgoszcz
2. Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Inowrocławiu
ul. Królowej Jadwigi 20, 88-100 Inowrocław
3. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny
ul. Mickiewicza 24
88-400 Żnin

Jacek Idzi Kaczmarek
BURMISTRZ